

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 126 /18
Luxemburg, 6 septembrie 2018

Hotărârea în cauza C-527/16
Alpenrind și alții

Un lucrător detașat intră sub incidența sistemului de securitate socială de la locul de muncă atunci când înlocuiește un alt lucrător detașat, chiar dacă acești lucrători nu au fost detașați de același angajator

Cu toate acestea, un certificat A1 care atestă afilierea lucrătorului la securitatea socială a statului membru de origine este obligatoriu, atât timp cât nu a fost nici retras, nici declarat nul de acest stat, atât pentru instituțiile de securitate socială, cât și pentru instanțele din statul membru în care sunt efectuate lucrările, în afara cazurilor de fraudă sau de abuz

Societatea austriacă Alpenrind își desfășoară activitatea în Salzburg într-un abator. În anii 2012-2014, Alpenrind a efectuat tranșarea și ambalarea cărnii prin lucrători detașați în Austria de societatea maghiară Martimpex. Înainte și după această perioadă, lucrările au fost efectuate de lucrătorii unei alte societăți maghiare, Martin-Meat.

Pentru cei aproximativ 250 de lucrători detașați de Martimpex de la 1 februarie 2012 până la 31 ianuarie 2014, instituția maghiară de securitate socială competentă a eliberat – în parte retroactiv și în parte în cazuri în care instituția austriacă de securitate socială¹ stabilise deja supunerea lucrătorilor în cauză asigurării obligatorii în Austria – certificate A1² care atestau aplicarea sistemului maghiar de securitate socială.

Decizia instituției austriece de securitate socială care stabilea supunerea lucrătorilor asigurării obligatorii austriece a fost contestată în fața instanțelor austriece.

Acesta este contextul în care Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria)³ solicită Curții de Justiție să precizeze normele Uniunii privind coordonarea sistemelor de securitate socială și, în special, efectul obligatoriu al certificatului A1⁴.

Prin hotărârea de astăzi, Curtea statuează că un certificat A1 eliberat de instituția competentă dintr-un stat membru (în speță, Ungaria) este obligatoriu⁵ atât pentru instituțiile de securitate socială, cât și pentru instanțele din statul membru în care se desfășoară activitatea (Austria) atât timp cât acest certificat nu a fost nici retras, nici declarat nul de statul membru în care a fost emis (Ungaria⁶).

¹ Salzburger Gebietskrankenkasse (Casa Regională de Asigurări de Sănătate din Landul Salzburg, Austria).

² Anterior certificatul E 101.

³ Verwaltungsgerichtshof a fost sesizată în recurs de Salzburger Gebietskrankenkasse și de Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (ministrul federal austriac al muncii, afacerilor sociale și protecției consumatorilor).

⁴ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, și rectificare în JO 2004, L 200, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 (JO 2010, L 338, p. 35), precum și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 (JO 2009, L 284, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1244/2010 (JO 2010, L 338, p. 35).

⁵ În afara cazurilor de fraudă sau de abuz, a se vedea Hotărârea Curții din 6 februarie 2018, Altun și alții (C-359/16, a se vedea de asemenea CP nr. 10/18).

⁶ Este cert că certificatele în cauză nu au fost retrase de instituția competentă din Ungaria sau declarate nule de instanțele maghiare.

Acest lucru este valabil chiar și în cazul în care, precum în speță, autoritățile competente din cele două state membre au sesizat Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, iar aceasta a concluzionat că certificatul respectiv a fost emis în mod eronat și că ar trebui să fie retras. Curtea observă în această privință că rolul Comisiei administrative în acest cadru se limitează la a concilia punctele de vedere ale autorităților competente din statele membre care au sesizat-o și că concluziile sale au valoare juridică de aviz.

În plus, Curtea constată că **un certificat A1 se poate aplica cu efect retroactiv chiar și în condițiile în care, la data eliberării acestui certificat, instituția competentă din statul membru în care se desfășoară activitatea (Austria) luase deja decizia că lucrătorul în cauză trebuia să fie supus asigurării obligatorii din acest stat membru.**

Pe de altă parte, Curtea statuează că, în cazul în care un lucrător detașat de angajatorul său pentru a desfășura o activitate într-un alt stat membru este înlocuit de un alt lucrător detașat de un alt angajator, acest din urmă lucrător nu poate continua să fie supus legislației statului membru în care angajatorul său își desfășoară în mod obișnuit activitățile.

Astfel, ca regulă generală, un lucrător este supus sistemului de securitate socială al statului membru în care lucrează, în special în vederea garantării într-un mod cât mai eficient a egalității de tratament pentru toate persoanele încadrate în muncă pe teritoriul acestui stat membru.

Numai în anumite condiții legiuitorul Uniunii a prevăzut posibilitatea ca un lucrător detașat să continue să fie supus sistemului de securitate socială al statului membru în care angajatorul său își desfășoară în mod obișnuit activitățile. Astfel, legiuitorul a exclus această posibilitate atunci când lucrătorul detașat înlocuiește o altă persoană. Potrivit Curții, ne aflăm în prezența unei astfel de înlocuiri atunci când un lucrător detașat de angajatorul său pentru a desfășura o activitate într-un alt stat membru este înlocuit de un alt lucrător detașat de un alt angajator.

Faptul că angajatorii celor doi lucrători în cauză au sediul în același stat membru sau faptul că aceștia au eventuale legături personale sau organizatorice este lipsit de relevanță în această privință.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106